

I Forslaget er intet nævnt om Tilvebringelse af de fornødne Byggegrunde til de nye Kirker. Dette har sin Grund i, at man har haabet, at det vilde lykkes ligesom hidtil at tilvebringe disse ved Smødefommen fra Statens og Kommunens Side, og man kan i denne Henseende henvide til, hvad der herom er udtalt i Kommissionsbetænkningen.

VIII.

Om Kirkerne's Bestyrelse.

Som sagt foran i Indledningen til disse Bemærkninger er der paa dette Punkt en væsentlig Afvigelse imellem Kommissionens og Ministeriets Forslag. Kommissionen havde her ment helt at kunne bryde med det gamle, nedarbejde, affstasse de bestaaende Kirkepatronater og i Stedet for sætte et enkelt, paa en helt ny Basis dannet fælles Patronat for samtlige Kirker, de gamle med de nye. Ministeriet har ikke turdet gaa saa vidt, idet man i Patronatsmyndigheden ikke blot har set en Byrde, der var paalagt de paagældende Autoriteter, men tillige en Rettighed, der var tillagt dem, og som ikke uden Nødvendighed burde fratages dem. At Ministeriet her har set rigtigt, mener det at kunne slutte deraf, at der i de Erklæringer, som man har modtaget over det foreløbige Lovudkast, i hvilket Kommissionens Forslag allerede var forladt, er udtalt Paastønnelse af Ministeriets Forslag saavel af Universitetet for Vor Frue Kirkes Vedkommende som af de vedkommende militære Autoriteter for Garnisons og Holmens Kirkers Vedkommende. Kun Magistraten, der for Tiden er Patronat for 7 af Hovedstadens Kirker — Helligaands, Vor Frelsers, Trinitatis, St. Matthæus, St. Pauls, St. Jacobs og Helligtors Kirken — har ment vedblivende at burde holde paa Kommissionens Forslag, medens Overpræsidenten og Biskoppen, der danne Patronaterne for St. Johannes og St. Steffens Kirker, ikke have ytret sig særligt om dette Punkt. Grunden til, at Magistraten har erklæret sig for Ophævelsen af de tidligere Sæpatronater, bør sikkert ikke søges i manglende Interesse for de Kirker, for hvilke den hidtil har været Patronat. Man kan imidlertid ikke se bort fra, at Magistraten ogsaa efter Kommissionens Forslag vilde have haft Lejlighed til fremdeles at gøre sin Indflydelse gældende, idet den skulde have Sæde i Fællesbestyrelsen — hvor ogsaa Borgerrepræsentationen skulde være repræsenteret — og Opgivelse af Patronatsrettigheden vilde derfor ikke komme til at betyde

det samme for den som for de andre Autoriteter, hvem Patronatsrettigheder hidtil have været tillagte, men som efter Kommissionens Forslag helt vilde miste dem. At Fællespatronatet vil komme til at danne en temmelig talrig Overbestyrelse for Kirkerne, lader sig ikke nægte; men det mislige, der ellers kunde være herved, hæves formentlig dels ved, at de gamle Patronater nu bevares og altsaa ville komme til at udføre de fleste af de Forretninger, der efter Kommissionens Forslag vilde have ligget i Fællesbestyrelsens Haand, dels ved, at der tilsigtes overdraget Fællespatronatets Formand Myndighed til at afgjøre løbende Forretninger paa egen Haand. For hans Vedkommende vilde Forretningerne antagelig blive saa mange, at det vil være fornødent, at han sættes i Stand til at anvende i alt Fald en væsentlig Del af sin Arbejdskraft herpaa, hvorfor det ogsaa foreslaas, at der skal kunne tillægges ham en Vn. Fællespatronatet som saadant vil det derimod næppe blive fornødent at sammenkalde mere end en enkelt eller maaske nogle faa Gange i Løbet af et Aar.

At man har foreslaaet Overpræsidenten og Biskoppen til at vælge en Patron for hver af de nye Kirker — herunder ogsaa de i den sidste Menneskealder opførte Kirker, for hvilke der ingen særlig Anledning er til at bevare de hidtilværende Patronater — har sin Grund i, at man har ment, at disse to Mænd, der hver for sig repræsenterer den øverste henholdsvis verdslige og gejstlige Autoritet her i Hovedstaden, paa Grund af deres fremragende og selvstændige Stillinger vilde være de nærmeste til at udøve denne Virksomhed. Den samme Betragtning har ført til den i Lovforslagets § 45 foreslaaede Forandring i Kirkesynslovens § 28. Kirkesynsmændene vælges udenfor Kjøbenhavn af Skoleraadet og Amtsskoleinspektionen i Forening, altsaa af tvende selvstændige og overordnede Autoriteter. At ved Vedtægten for Kjøbenhavns kommunale Anliggender af 30. December 1857 § 3 Udmeldelse af Burderings-, Syns- og Skønsmand er henlagt under Kjøbenhavns Magistrats første Afdeling, kan formentlig ingen Grund være til ogsaa at tillægge dem Valget af Kirkesynsmænd; thi de Synsmænd, hvorom der i den nævnte Vedtægt er Tale, kan kun være de, der udenfor Kjøbenhavn udmeldes af Underretterne. Men imod at Magistraten skal udnævne Kirkesynsmændene i Kjøbenhavn, taler i Særdeleshed den Omstændighed, at den er og efter Forslaget vil vedblive at være Patronat for flere Kirker; efter en saadan Ordning kommer altsaa